

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

ДОКЛАД

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх.№	653-02-56
Дата	14 / 07 / 2016 г.

М
14 10

Относно: законопроект за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, № 654-01-89, внесен от Менда Стоянова и група народни представители на 12.07.2016 г.

На заседание, проведено на 13 юли 2016 г., Комисията по бюджет и финанси разгледа законопроекта за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, внесен от Менда Стоянова и група народни представители.

На заседанието присъстваха: Фейзи Бекир – зам. министър на финансите, Людмила Петкова – директор на дирекция „Данъчна политика“ в Министерството на финансите, представители на Националната агенция за приходите - Галя Димитрова – зам. изпълнителен директор, Росен Иванов – директор на дирекция „Данъчно-осигурителна методология“ и Пламен Димитров – зам. директор на дирекция „Контрол“, представители на Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България, Института на дипломираните експерт счетоводители, Асоциацията на индустриалния капитал в България, Българска търговско-промишлена палата.

От името на вносителите законопроектът беше представен от г-жа Диана Йорданова.

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) е изготвен с цел облекчаване на механизма на облагане на личното ползване под формата на разходи в натура, свързани със собствени, наети или предоставени за ползване активи и/или персонал, от гледна точка на ЗКПО и Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ). Това се постига чрез предоставяне на право на избор на работодателите, вместо с данък по реда на ЗДДФЛ, да изберат да облагат с данък върху разходите доходите в натура, представляващи разходи в натура, свързани със собствени, наети или предоставени за ползване активи и/или персонал, предоставени за лично ползване на работници, служители и лица, наети по договор за управление и контрол, както и на лица, упражняващи личен труд по смисъла на § 1, т. 26, буква „и“ от ДР на ЗДДФЛ. Изборът не обхваща други категории физически лица, тъй като в тези случаи би се стигнало до съществена промяна в режима на данъчното им облагане, а целта на законопроекта не е да се промени реда за данъчно облагане на съответните категории данъчно физически лица, а да се облекчи администрирането.

Под „разходи в натура“, спрямо които е приложима възможността за упражняване на избор за облагане, се разбират само онези разходи, които се

извършват със собствен за данъчно задълженото лице персонал или са свързани с употребата на собствени, наети или предоставени за лично ползване активи. В тази категория не се включват заплатените и/или начислените от данъчно задълженото лице разходи за стоки и услуги, които са предоставени в полза на съответните физически лица от трети лица.

В общия случай разходите, свързани с използване на активи или персонал на данъчно задължено по ЗКПО лице за лично ползване от наети лица и от лица, упражняващи личен труд, носят белезите на възнаграждение за положен от тези лица труд. Квалифицирането на подобен род разходи като възнаграждение е предпоставка за признаването им за данъчни цели по реда на ЗКПО, но води след себе си определяне на данък върху доходите на физическите лица и на задължителни осигурителни вноски, тъй като физическото лице, ползващо за лични цели тези активи и/или персонал, на практика придобива допълнителен доход (доход в натура). Именно определянето на данъчната основа за целите на облагане с данък върху доходите на физическите лица и базата за начисляване на задължителните осигурителни вноски предполага влягане на значителни усилия, свързани с администрирането на тези задължения както от страна на данъчно задължените лица, така и на органите по приходите, които следва да контролират спазването на данъчното и осигурителното законодателство. Така например при определяне на данъчната основа за облагане с данък върху доходите на физическите лица в някои от случаите, освен че трябва да се изчисли точният размер на разхода, представляващ доход на физическото лице, следва да бъде установена и пазарната цена на дохода в натура. Това е трудоемък и сложен процес, което от своя страна е предпоставка за спорно правоприлагане.

Поради тези причини с цел намаляване на административната тежест, както и поради необходимостта от намиране на улеснен за прилагане режим, се предлага въвеждане на право на избор за облагане с данък върху разходите на разходите в натура, свързани със собствени, наети активи или предоставени за ползване активи и/или персонал, предоставени за лично ползване на наети лица и лица, упражняващи личен труд. При упражнено от работодателя право на избор получените от физическите лица непарични доходи под формата на разходи, свързани с използване на активи и/или персонал на дружеството за лични цели, няма да се облагат с данък по ЗДДФЛ, като в тази връзка са предложените промени в ЗДДФЛ. Едновременно с това се предлага тези доходи да не са обект на задължително обществено и здравно осигуряване, като след обнародването на закона ще бъдат направени необходимите промени в съответните подзаконови нормативни актове.

Предложеният режим на облагане предвижда данъчно задължени лица да бъдат всички работодатели или възложители по договори за управление и контрол, както и юридическите лица, чиито съдружници и акционери упражняват личен труд, когато техните доходи са приравнени на доходи от трудови правоотношения за целите на данъчното облагане.

Предлага се данъчната основа за определяне на данъка върху разходите да бъде сумата на разходите, свързани с използването на собствени, наети или предоставени за ползване активи и/или персонал за лично ползване за календарната година.

По отношение на предоставяните за лично ползване на активи в проектозакона е предвидена регулация, която разграничава начина на определяне на данъчната основа, като активите са групирани в следните три категории: превозни средства, недвижимо имущество и активи, различни от посочените в първите две категории.

Целта на групирането е да се създаде подходящ механизъм за определяне на данъчната основа, който да е едновременно лесен за прилагане и да отразява спецификата на активите. Поради тази причина, в случаите, в които разпределението на разходите между дейността и личното ползване не се извършва чрез измерване на същите, е възприет подход за използване на съотношение, което за превозните средства се базира на изминати километри или време на използване, или на фиксиран процент, а за недвижимото имущество – на площ или на време на използване. Това съотношение се прилага към общия размер на разходите и по този начин се определя данъчната основа за облагане с данък върху разходите. За третата категория, която включва разнообразни видове активи, е предвидено данъчната основа да бъде 20 на сто от общия размер на разходите за съответния актив, освен ако данъчно задълженото лице не обоснове документално друг размер на основа.

Ставката за данъка върху разходите в натура, свързани със собствени, наети или предоставени за ползване активи и/или персонал, предоставени за лично ползване, се предвижда да бъде 10 на сто. Данъкът е окончателен и подлежи на деклариране и внасяне веднъж годишно – в срок до 31 март на следващата календарна година.

В законопроекта се предвижда отмяна на данъка върху разходите, свързани с експлоатация на превозни средства, когато с тях се осъществява управленска дейност. Предложената промяна отново цели опростяване на механизма на облагане с данък върху разходите, както и отчита икономическите реалности, доколкото от една страна управленската дейност безспорно е присъща и необходима за всяка компания, а в настоящите динамични бизнес условия тя не може да бъде осъществявана без използването на превозни средства.

В преходните и заключителни разпоредби на проектозакона е предложена промяна в Закона за данъците върху доходите на физическите лица, съгласно която се регламентира описаното по-горе право на избор за облагане с данък върху разходите по реда на ЗКПО на доходите в натура, представляващи разходи в натура по смисъла на предложената в ЗКПО нова дефиниция.

Предлагат се и промени, свързани с посочването на данни за собствениците на чуждестранните лица в годишната данъчна декларация по Закона за корпоративното подоходно облагане. Тези промени са в резултат на препоръките на оценяващия екип от Глобалния форум във връзка с членството на Република България в Глобалния форум за прозрачност и обмен на информация за данъчни цели към ОИСР и стартиралата през месец декември 2015 г. процедура за преглед и оценка на българското законодателство и административните процедури и практики в контекста на международните стандарти за прозрачност и обмен на информация.

След представяне на законопроекта се проведе дискусия, при която членовете на комисията и представителите на работодателските организации изразиха принципна подкрепа за законопроекта.

Дискусията приключи с гласуване при следните резултати: „За”- 13 народни представители, „Въздържали се”- 6 народни представители, без „Против”.

Въз основа на гореизложеното Комисията по бюджет и финанси предлага на Народното събрание да **приеме** на първо гласуване законопроекта за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, № 654-01-89, внесен от Менда Стоянова и група народни представители на 12.07.2016 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ:**

МЕНДА СТОЯНОВА